

i visse Retninger give forkerte Resultater. Man kan naturligvis kritisere Karakterskalaen, men det ærede Medlem ved, at den Karakterskala, han synes at elske, den, der findes ved Mellem- og Realskolerne, er af kyndige Mænd undergivet en fuldkommen saa haard Kritik som den, det ærede Medlem nu har udøvet overfor den her brugte Karakterskala. Jeg tror, der er intet andet at gøre, naar man vil naa til et virkeligt Resultat med Hensyn til, hvad vore Børn kan, end at følge Retskrivningsreglerne og ikke foretage Intelligensprøver.

Vilhelm Rasmussen: Jeg kan ikke sige andet, end at jeg beklager, at den højtærede Minister drog min Person ind i denne Diskussion. Det Spørgsmaal har overhovedet ikke foreligget, hvorvidt det var mig, der skulde lede disse Forsøg, hvilket jeg overhovedet intet Øjeblik har tænkt mig. Jeg har endog her i Tinget givet Anvisning paa en efter min Mening sagkyndig Forsøgsleder. Jeg kan derfor ikke sige, at jeg egentlig betragter det som et Udtryk for Finhed, naar Ministeren drager mig personligt ind i Sagen.

Dernæst maa jeg sige, at den højtærede Minister atter har misforstaaet Sagen, naar den højtærede Minister tror, at jeg har forsvaret Karakterskalaen ved Mellemskoleeksamen. Jeg har ikke sagt et eneste Ord til Forsvar for den. Nej, det, jeg har sagt, var, at ved denne Skala, hvad enten den nu er rigtig eller ikke, er der sat en Grænse af 3,5 i Gennemsnit som det Minimum, man maa have for at kunne bestaa Mellemskoleprøven, og det viser, at Nul ikke er det positive Punkt, Nulpunktet paa Termometerskalaen, sagde jeg, men at 3,5 er Nulpunktet. Det kan være rigtigt, uanset, om man synes, at Mellemskoleskalaen er rigtig eller ikke. Derfor ser jeg ikke rettere, end at Ministeren svækker sin og Forsøgslederens Stilling i denne Sag ved at forsvare med saa uholdbare Argumenter. Jeg ønsker Ministeren bedre Held en anden Gang.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg har slet ikke sagt noget om Nulpunktet, men at den Skala, der her er anvendt, er en anden end den, der anvendes ved Mellemskolerne, og alle fornuftige Mennesker — og dertil regner jeg ogsaa det ærede Medlem — maa kunne se, hvordan den er anvendt, og hvad den i Virkeligheden viser, selv om det er en

strengere Bedømmelse end den, man bruger i Mellem- og Realskoler.

Vilhelm Rasmussen: Ja, hvis den højtærede Minister havde sagt det, havde det været en ganske anden Sag, saa kunde jeg kort have svaret, at naar man anvender den Skala, kan man se, hvad den viser, og gør man det, kommer man til det Resultat, at den viser ingenting.

Moltesen: Da der rejses saa stærke Angreb paa Ministeren og hans Konsulent i Sagen angaaende Kundskabsprøverne, synes jeg, at jeg ikke kan rolig høre paa dette uden at protestere imod Angrebene. Jeg har ligesom Overlærer Højrup haft Lejlighed til at se nogle af de omtalte Prøver, og jeg maa sige, at jeg kan ikke begribe, at man kan være saa streng i sin Kritik, som Overlærer Højrup og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har været. Med Hensyn til Skalaen mener jeg, at det er ligeegyldigt, hvilken Skala man opstiller, det kommer an paa, hvordan man benytter den, og Ministerens Konsulent kan naturligvis ikke have Ansvaret for, hvorledes de tilsatte benytter den. Jeg er sikker paa, at ikke et eneste Medlem af dette Ting eller nogen dansk Undersaat udenfor vilde være i Stand til at faa den fuldstændig rette Vurdering frem. Det glæder mig, at Ministerens Konsulent er begyndt paa disse Undersøgelser, der er ingen Tvivl om, at de kan forbedres i Fremtiden, naar man har faaet større Erfaring.

Man kan naturligvis, om det kræves, ved Retskrivningen tage Hensyn til Tale-sproget, men i Børneskolen kommer det an paa, at Børnene lærer Rigsdansk efter den Norm og Regel for Rigsdansk, som Staten nu en Gang sætter. Denne Regel kan være gal, men den maa følges. Individualisme i saa Henseende kan man praktisere i vor Alder, vi kan staa inde for vort eget Sprog, men det kan ikke nytte at anlægge Børneskolens Sprog paa det individuelle. Det siges, at Sjællænderne har lettere ved Rigsdansk end Jyderne. Men Prøverne og den Erfaring, vi har fra Højskolerne, viser, at de jyske Børn og Elever i Almindelighed skriver rigtigere Rigsdansk end Sjællænderne, og det er korrekt, at det indskærpes, at det er Rigsdansk, det kommer an paa, det provinsielle maa de forskellige vente med at indføre i Rigsdansk, indtil de naar den Rang, J. P. Jacobsen eller andre Forfattere havde, da de